

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Yalnızca Birkaç Yıl İçinde

Yaşlı David A. Bednar
Oniki Havariler Kurulu

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choos-

Eğer sadık ve itaatkar olmazsak, Tanrı'nın verdiği refah nimetini, bizi oyalayan ve dikkatimizi dağıtan gururlu bir lanete dönüştürebiliriz.

Sevgili kardeşlerim, bugün kürsüde otururken, COVID'den bu yana ilk kez bu Konferans Merkezi'nin üç kez dolduğunu gördüm. Sizler İsa Mesih'in öğrenmeye istekli, sadık öğrencilerisiniz. Sadakatiniz için sizi takdir ediyorum. Ve sizi seviyorum.

Ezra Taft Benson, Kasım 1985'ten Mayıs 1994'e kadar İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin Başkanı olarak hizmet etti. Başkan Benson Kilise'nin Başkanı olduğu zaman 33 yaşındaydım ve vefat ettiğinde 42 yaşındaydım. Ve onun öğretileri ve tanıklığı beni derin ve güçlü şekillerde etkiledi.

Başkan Benson'ın hizmetinin ayırt edici özelliklerinden biri de Mormon Kitabı'nın amacı ve önemi üzerine odaklanmasıydı. Mormon Kitabı'nın "dinimizin kilit taşı, yani tanıklığımızın kilit taşı, öğretimizin kilit taşı ve Rabbimiz ve Kurtarıcımız'a dair tanıklığımızın kilit taşı" olduğunu defalarca vurguladı. Ayrıca, İsa Mesih'in bu son zamanlardaki tanıklığında bulunan gurur günahına ilişkin öğretileri ve uyarıları da sık sık vurguladı.

Başkan Benson'ın özel bir öğretisi beni çok etkiledi ve Mormon Kitabı çalışmalarımı etkilemeye devam ediyor. O şöyle dedi:

"Mormon Kitabı ... günümüz için yazılmıştır. Nefililer bu kitaba hiçbir zaman sahip olmadılar, eski zamanlardaki Lamanlılar da öyle. Bu kitap bizim için tasarlanmıştı. Mormon, Nefili uygarlığının sonlarına doğru yazdı. [Mormon], her şeyi en başından beri gören Tanrı'nın ilhamıyla, bize en çok yardımcı olacak hikayeleri, ko-

ing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and com-

nuşmaları ve olayları seçerek yüzyıllardır tutulan kayıtları özetledi.”

Başkan Benson şöyle devam etti: “Mormon Kitabı’nın önde gelen yazarlarının her biri, gelecek nesiller için yazdıklarına tanıklık ettiler. ... Eğer onlar günümüzü gördülerse ve bizim için en değerli olabilecek olan şeyleri seçtilerse, bizim de Mormon Kitabı’nı bu şekilde çalışmamız gerekmez mi? Kendimize sürekli olarak şunu sormalıyız: ‘Rab neden Mormon’a ... [bu hikayeyi] kayıtlarına dahil etmesi için ilham verdi? Bu günlerde ve bu çağda yaşamama yardımcı olması için [bu öğütten] nasıl bir ders çıkarabilirim?’”

Başkan Benson’ın açıklamaları, Mormon Kitabı’nın öncelikle geçmişe yönelik tarihsel bir kayıt olmadığını anlamamıza yardımcı olmaktadır. Aksine, kutsal yazılardan oluşan bu kitap geleceğe bakar ve günümüz koşullarına ve zorluklarına yönelik önemli ilkeler, uyarılar ve dersler içerir. Bu nedenle, Mormon Kitabı geleceğimiz ve şu anda içinde yaşadığımız ve ileride yaşayacağımız zamanlar hakkında yazılan bir kitaptır.

Mormon Kitabı’ndaki Helaman kitabından bugün bizim için önemli olan dersleri birlikte değerlendirirken Kutsal Ruh’un yardımcı olması için dua ediyorum.

Nefililer ve Lamanlılar

Helaman ve oğullarıyla ilgili kayıtlar, İsa Mesih’in doğumunu bekleyen bir halkı anlatır. Kutsal yazıların kayıtlarında anlatılan yarım yüzyıl, Lamanlılar’ın Rab’be dönüşünü ve doğruluğunu, Nefililer’in ise kötülüklerini, inançtan sapmasını ve iğrençliklerini vurgular.

Bu eski kayıtlarda Nefililer ve Lamanlılar arasında yapılan bir dizi karşılaştırma ve zıtlık bugün bizim için çok öğreticidir.

“Lamanlılar çoğunlukla doğru bir halk olmuşlardı; öyle ki doğrulukları, inançlarındaki sağlamlılık ve kararlılıktan dolayı Nefililer’inkini geçmişti.

“[Ve] Nefililer’in çoğu katı yürekli, pişmanlık duymayan, oldukça kötü insanlar olmuşlardı; öyle ki Tanrı sözünü ve aralarına gelen bütün vaazları ve peygamberlikleri reddediyorlardı.”

“Ve böylece Nefililer’in yavaş yavaş inançlarını kaybetmeye başladıklarını ve kötülük ve iğrençlikte ilerlediklerini, diğer yandan Lamanlıların Tanrı’larının bilgisinde giderek büyüdüklerini görüyoruz; evet, O’nun yasalarını ve emirle-

mandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world”“because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital

rini tutmaya başladılar ve O’nun önünde doğru ve dürüst bir şekilde yürümeye başladılar.

“Ve böylece Rab’bin Ruhü’nün kötülüklerinden ve yüreklerinin katılığından dolayı Nefililer’den geri çekilmeye başladığını görüyoruz.

“Ve böylece Rab’bin, kolaylık gösterdikleri ve sözlerine inanmak istedikleri için Ruhü’nü Lamanlılar’ın üzerine dökmeye başladığını görüyoruz.”

Belki de Nefililer’in inançtan sapmaya doğru bu gerilemesinin en çarpıcı ve üzücü yönü, “bütün bu kötülüklerin onlara gelmesi yalnızca birkaç yıl [sürmüş]” olması gerçeğidir.

Nefililer Tanrı’dan Uzaklaştılar

Bir zamanlar doğru olan bir halk nasıl olur da bu kadar kısa bir süre içinde katı yürekli olup kötüleşebilir? İnsanlar, kendilerini bu kadar çok kutsayan Tanrı’yı nasıl bu kadar çabuk unutabiliyorlardı?

Nefililer’in olumsuz örneği, bugün bizim için güçlü ve derin bir şekilde öğreticidir.

“Tanrı’nın Kilisesi’ne üye olduklarını iddia edenlerin yüreklerine gurur girmeye başladı ... bunun nedeni ülkedeki çok büyük zenginlikleri ve kazandıkları başarıydı.”

“[Onlar yüreklerini] zenginliklere ve bu dünyanın boş şeylerine [vermişlerdi], “[çünkü] bu çok aşırı [zenginlikleri] yüzünden [onları] gereğinden fazla yükselten, [yüreklerine] girmesine izin [verdikleri] gururdan dolayı [olmuştu].”

Toprağın içinden gelen eski sesler bugün bize şu ebedi dersi öğrenmemiz için ricada bulunuyor: Refah, mal mülk ve rahatlık, doğru kişilerin bile gururun ruhsal zehrini içmesine yol açabilecek güçlü bir karışım oluşturur.

Gururun yüreklerimize girmesine izin vermek, kutsal olan şeylerle alay etmemize, peygamberlik ruhuna ve vahiy ruhuna artık inanmamamıza, Tanrı’nın emirlerini ayaklarımızın altında çiğnememize, Tanrı’nın sözünü inkar etmemize, peygamberleri kovup onlarla alay etmemize ve onlara sövüp saymamıza, Tanrımız Rab’bi unutmamızave “[bizi] yaratmış olan Tanrımız Rab’bin [bize] hükmetmesini ve [bizi] yönetmesini istemememize” neden olabilir.

Bu nedenle, eğer sadık ve itaatkar olmazsak, Tanrı’nın verdiği refah nimetini, bizi ebedi hakikatlerden ve hayati ruhsal önceliklerden uzaklaştıran ve dikkatimizi dağıtan gururlu bir

spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied dili-

lanete dönüştürebiliriz. Gururun neden olduğu ve abartılı bir kendini önemseme duygusuna, kendi kendimize yeterliliğimizi yanlış değerlendirmeye ve başkalarına hizmet etmek yerine kendimizi ön plana çıkarmaya karşı her zaman tetikte olmalıyız.

Gururla kendimize odaklandığımızda, ruhsal körlüğe yakalanırız ve içimizde ve çevremizde olup bitenlerin çoğunu, belki de hepsini gözden kaçırmız. Eğer sadece kendimizi görürsek, “hedefimiz” olarak İsa Mesih’e bakamaz ve O’na odaklanamayız.

Böyle bir ruhsal körlük de doğruluk yolunu terk etmemize, yasak yollara saparak kaybolmamıza neden olabilir. Körü körüne “kendi yollarımıza döndüğümüzde” ve yıkıcı dolambaçlı yolları izlediğimizde, kendi aklımıza bel bağlama, kendi gücümüzle övünme ve kendi bilgeliğimize güvenme eğiliminde oluruz.

Lamanlı Samuel, Nefililer’in Tanrı’ya sırt çevirişini kısa ve öz bir şekilde özetledi: “Yaşadığınız her gün elde edemeyeceğiniz şeylerin peşinden koşturdunuz ve kötülük yaparak mutluluk aradınız; bu ise bizim Yüce ve Sonsuz Başımız’dan gelen doğruluğun tabiatına ters düşer.”

Peygamber Mormon şöyle gözlemledi, “Halkın çoğunluğu gururlarında ve kötülüklerinde [kaldı], küçük bir bölümü Tanrı’nın önünde daha dikkatli bir şekilde [yürüdü].”

Lamanlılar Tanrı’ya Döndüler

Helaman Kitabı’nda, Lamanlılar’ın artan doğruluğu, Nefililer’in hızla yaşadıkları ruhsal düşüşle çarpıcı bir tezat oluşturmaktadır.

Lamanlılar Tanrı’ya döndüler ve kutsal yazılardaki öğretilere ve peygamberlerin öğretilerine inanarak, Rab İsa Mesih’e iman ederek, günahlarından tövbe ederek ve yüreklerinde güçlü bir değişiklik yaşayarak hakikatin bilgisine getirildiler.

“Bu yüzden bu aşamaya gelen herkes, siz de bilirsiniz ki, inançlarında ve ayrıca kendilerini özgür kılan bu şeyde kararlı ve bağlıdır.”

“[Lamanlılar’ın] büyük bir kısmının görevlerinin başında olduklarını ve Tanrı’nın önünde dikkatle yürüdüklerini ve ... O’nun emirlerini, kanunlarını ve kararlarını yerine getirmeye dikkat ettiklerini görmeyi isterim. ...

“... Yorulmayan bir gayretle kardeşlerinin ge-

gence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhalloved hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple things that will

riye kalan bölümünü gerçeğin bilgisine getirmeye çalışmaktadırlar.”

Sonuç olarak, “[Lamanlılar’ın] doğrulukları, inançlarındaki sağlamlılık ve kararlılıktan dolayı Nefililer’inkini geçmişti.”

Bir Uyarı ve Bir Vaat

Moroni şöyle bildirdi: “İşte Rab bana yakında bunların aranızda gerçekleşeceği günde olacaklarla ilgili büyük ve harikulade şeyler gösterdi.

“İşte, ben size sanki benim yanımdaymışsınız gibi söylüyorum, ama siz yanımda değilsiniz. Fakat işte, İsa Mesih sizi bana gösterdi ve ben sizin yaptıklarınızı biliyorum.”

Lütfen Mormon Kitabı’nın geleceğe dönük olduğunu ve günümüzün koşulları ve zorlukları içinde benim ve sizin için önemli ilkeler, uyarılar ve dersler içerdiğini unutmayın.

İnançtan sapma, kurumsal ve bireysel olmak üzere iki temel düzeyde gerçekleşebilir. Kurumsal düzeyde, İsa Mesih’in Son Zaman Azizler Kilisesi inançtan sapma yoluyla kaybolmayacak ya da yeryüzünden kaldırılmayacaktır.

Peygamber Joseph Smith şöyle bildirdi: “Gerçeğin Standardı dikildi; Kutsal olmayan hiçbir bir el bu işin ilerleyişini durduramaz; ... Tanrı’dan gelen hakikat cesaretle, asaletle ve bağımsız olarak her kıtaya girinceye, her iklim bölgesini ziyaret edinceye, her ülkeyi silip süpürünceye ve her kulağı çınlatıncaya kadar, Tanrı’nın amaçları başarıya ulaşıncaya ve büyük Yehova “Bu iş tamamlanmıştır!” deyinceye kadar ilerleyecektir.”

Bireysel düzeyde, her birimiz “eski Nefililer gibi olmamak için gururdan [sakınmalısınız].”

Şunu söylemek isterim ki, eğer siz ya da ben, gururun küstahlığından kaçınmak için yeterince güçlü ve cesur olduğumuza inanıyorsak, o zaman belki de bu ölümcül ruhsal hastalıktan zaten acı çekiyoruzdur. Basitçe ifade etmek gerekirse, eğer siz veya ben gururdan etkilenebileceğimize inanmıyorsak, o zaman savunmasız ve ruhsal tehlike altındayız demektir. Yalnızca birkaç gün, hafta, ay ya da yıl içinde, manevi olarak ilk çocuk olma hakkımızı bir çömlek çorbadan çok daha az bir şey karşılığında kaybedebiliriz.

Bununla birlikte, eğer siz ya da ben gururdan etkilenebileceğimize inanıyorsak, o zaman bizi koruyacak ve “bir çocuk gibi, uysal, yumuşak

protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

huylu, alçakgönüllü, sabırlı, sevgi dolu, Rab’bin [bize] uygun gördüğü her şeye uymaya istekli” olmamıza yardımcı olacak küçük ve basit şeyleri sürekli olarak yapacağız. “Alçakgönüllü olmaya zorlanmadan kendilerini alçaltanlara ne mutlu!”

Başkan Benson’ın öğüdünü takip edip kendimize Rab’bin Mormon’a Helaman kitabının özetine neden bu kayıtları, öğütleri ve uyarıları dahil etmesi için ilham verdiğini sorduğumuzda, bu öğretilerin bugünkü bireysel yaşamlarımızın ve ailelerimizin özel koşullarına uygulanabilirliğini fark edeceğimizi vaat ediyorum. İlhamla yazılmış olan bu kayıtları çalışıp üzerinde derinlemesine düşündükçe, “ayartılmamak için gururdan sakınmak” konusunda almamız gereken dersleri göreceğiz, işitecek kulaklar, kavrayacak zihinler ve anlayacak yüreklerle kutsanacağız.

Ebedi Baba Tanrı’nın bizim Babamız olduğuna sevinçle tanıklık ederim. İsa Mesih, O’nun Biricik Doğmuş Sevgili Oğlu’dur. O bizim Kurtarıcımızdır. Ve Rab’bin Ruhu’nun uysallığıyla yürüdüğümüzde, gururdan kaçınacağımıza, gururun üstesinden geleceğimize ve O’nun sayesinde huzura kavuşacağımıza tanıklık ederim. Rab İsa Mesih’in kutsal adıyla böyle şahitlik ederim, amin.